

KRIŠTOFOVA NEDELJA

23. julij 2017

Gradivo za bogoslužje

16. nedelja med letom – leto A

BLAGOSLOV VOZIL

Posebna priloga:

30 let
MIVA Slovenija

Z VESELJEM DARUJMO, ŽIVLJENJA REŠUJMO!

MOLITEV ZA SREČNO VOŽNJO

O, Jezus,
ponižni in usmiljeni brat vseh ljudi,
bodi tudi meni – vozniku prijatelj
in sovoznik v življenju in smrti!
Vdan v Božjo voljo te iskreno prosim,
da bediš nad menoj
in vsemi drugimi vozniki.

Ti poznaš vse skušnjave in nevarnosti,
ki mi pretijo na cestah.
Zato srčno želim, da bi Ti uravnaval
moje čute, moje ude in moj razum.
Dobrotljivo mi očisti in razsvetli
misli, želje, besede in dejanja.
Ne dopusti, da se ponesrečim jaz
ali da bi postali zaradi mene drugi nesrečni.
Naj se vedno ravnam po prometnih predpisih
in vozniških dolžnostih.
Le tako bom mogel s tvojo pomočjo
varno voziti po cestah življenja.

In ti, o Marija, izprosi mi s svojo ljubečo
materinsko besedo pri Bogu pravo spoznanje,
potrebno zdravje in previdnost za srečno vožnjo.
Posebno me priporoči za milost stanovitnosti.
Potem bom vozil zares srečno tudi v večno življenje.
Amen!

(Kristjan moli, 1982, str. 53)

BLAGOSLOV ZA NA POT

Naj te vsa pota povezujejo z drugimi,
naj ti veter vedno piha v hrbet,
dež naj mehko zaliva tvoja polja,
sonce naj toplo greje tvoj obraz.
In do takrat, ko se vnovič snidemo,
naj te varuje Božja roka.

Pota, po katerih hodiš,
naj te vedno pripeljejo k pravemu cilju.
Tudi ko je mraz, imej tople misli,
luna naj osvetljuje tvojo temno noč.
In do takrat, ko se vnovič snidemo,
naj te varuje Božja roka.

Tvoja glava naj vedno počiva na mehki blazini,
imej vedno toplo obleko in vsakdanji kruh.
Bodi že 40 let v nebesih, preden bo vrag to opazil.
In do takrat, ko se vnovič snidemo,
naj te varuje Božja roka.

Do takrat, ko se vnovič snidemo,
naj te Bog ne zapusti.
Naj te močno stisne k sebi,
vendar naj njegova dlan ne bo za te pretrda.
In do takrat, ko se vnovič snidemo,
naj te varuje Božja roka.

(Star irski blagoslov)

30 LET AKCIJE MIVA SLOVENIJA

Slovenski vozniki, zlasti tisti, ki se zatekamo k sv. Krištofu in vsi vsakoletni darovalci za vozila naših misijonarjev v akciji MIVA Slovenija, se ob letošnji Krištofovi nedelji še posebej veselimo. Dočakali smo okroglo, 30-letnico te dobrodelne misijonske akcije, po zaslugi katere so naši misijonarji rešili že mnogo človeških življenj, lajšali stiske, lakoto, poskrbeli za vzgojo in izobraževanje, za delo in pridelek, verouk in zakramente, maševali in z besedo in zgledom pričevali za neskončno Božjo ljubezen do ljudi.

V letošnji knjižici poseben poudarek namenjamo temu jubileju, zato ob koncu dodajamo presenečenje: nekaj strani z dragocenimi mislimi začetnika in dolgoletnega voditelja akcije MIVA Slovenija, g. Staneta Kerina, ki se je ozrl na prehojeno pot, se spomnil prvih korakov in nam kot dediščino izročil spodbudo za naprej. Ob poročilu za lansko leto, rekordno glede števila vozil za naše misijonarje ali njihove sodelavce, objavljamo tudi kratek statistični povzetek za vsa leta.

Vendar to, česar številke ne povedo, ostaja zapisano v Božjem srcu, v srcu naših misijonarjev in v srcih nešteti naših bratov in sester v misijonskih deželah, ki jim je slovenska širokosrčnost polepšala življenje. Nam pa bo Gospod na priprošnjo sv. Krištofa povrnil z blagoslovom in varstvom na naših poteh. Ne samo asfaltnih ali makadamskih, temveč tudi na vsej poti življenja, vse dokler ne pripotujemo na mejo z Večnostjo.

»Srečen ni, kdor srečo uživa sam...«
(S. Gregorčič)

KAJ MISIJONARJEM POMENIJO VOZILA?

Pri nas si življenja nikakor ne moremo več niti predstavljati brez enega ali tudi dveh vozil v gospodinjstvu. Kdor ni bil v misijonih ali živel v deželah tretjega sveta, si težko predstavlja, da je tam vsako vozilo, ki ga prejmejo po zaslugi naših darov, zbranih na Krištofovo nedeljo, še bolj dragoceno kot pri nas, saj nimajo npr. reševalne službe ali javne prometne mreže. Kaj vse omogoča naša solidarnost, najbolje povedo sami misijonarji:

»Prevozno sredstvo je velika dobrina za nas in za mnoge druge po naših župnijah. Koliko življenj letno reši že en avto? Pa tudi mnogovrstne druge usluge lahko ponudimo ljudem, saj pri nas ni nobenega avtomobila, razen našega misijonskega. Zadnje čase lahko veliko gradimo tudi na podeželju. Možnosti transporta so nam ponujene preko MIVA organizacije. Hvaležen sem Vam v misijonskem središču, kjer že mesece pred Krištofovo nedeljo skrbite za pripravo te široke akcije po vsej domovini. Še posebna zahvala pa gre vsem, Bogu hvaležnim dobrotnikom, ki za vsak prevožen kilometer darujete nam, kot pomoč pri nakupu misijonskih vozil. Tu smo res veseli teh robustnih Toyot, ki zdržijo tudi najtežje pogoje, kot jih imamo na tukajšnjem podeželju, kjer se premikamo po blatu in strminah čisto počasi. Pogosto uporabljamo tudi vitel. Vso to opremo dobimo po Vaši zaslugi. Za vse Vam Bog poplačaj in Sveti Krištof tudi prosi za nas vse, da je varnost za nas večja. Hvala za vse!«

(Janez Krmelj, misijonar na Madagaskarju)

»Pred kratkim smo obnavljali zavarovanje naših vozil. Predstavnik zavarovalnice je prišel kar k nam domov. Pregledal je vozila, ponudil zavarovalno kvoto in smo kar hitro končali. Nato se je ta gospod zagledal v nalepke MIVA. Sprašuje za kako organizacijo gre. Kako, da ima toliko vozil isto nalepko? Razlagam, da so to darovi MIVA Slovenija, da je MIVA katoliška

organizacija, ki skrbi za prevoz pastoralnih delavcev v misijonih. Še vedno ne razume in se sprašuje, naposled pa vzklikne: »Pa vi ste obdani s prelepimi darovi iz vaše domovine! Tu je nov 34-sedežni avtobus, nov Hilux Toyota, pa predlanski Ford. In nekaj starejših modelov: tovornjak Hino, Toyota Landcruiser, in stari Nissan.« Da, podobno bi se marsikdo lahko čudil. Ta vozila ste nam v 14 letih podarili slovenski dobrotniki in darovalci za namene MIVA na Krištofovo nedeljo. V zahvalo Bogu za srečno prevoženo preteklo leto darujete za MIVA, da lahko podpre prevoz misijonarjev ... Prisotnost vaših darov pričuje o darežljivosti in dobroti slovenskih katoliških šoferjev in Cerkve na Slovenskem. Dobri Bog naj vam v svoji previdnosti nenehno naklanja takó varnosti in sreče na vaših cestah kot tudi obilo blagoslova za vašo domača ognjišča.«

(P. Lojze Podgrajšek, DJ, misijonar v Malaviju)

ANEKDOTA:

Starejšo ženico, ki prinese svoj dar za akcijo MIVA, župnik pobara: »Mam'ca, vi pa gotovo ne vozite?« Ženica mu odvrne: »Veste, gospod, morda bodo naši 'ta mladi' pozabili kaj dati, pa sem jaz nekaj malega prinesla.« (Misijonska Obzorja št.3/1988)

***Srečno na cesti vam MIVA želi,
naj Bog blagoslavlja vse vaše poti!***

SVETA MAŠA na KRIŠTOFOVO NEDELJO

23. julij 2017

16. nedelja med letom (LETO A)

UVOD V MAŠO:

Dragi bratje in sestre ... Legenda o današnjem svetniku pripoveduje, da je Krištof prevažal ljudi z brega na breg reke. Nekega dne pride k njemu otrok in ga prosi, naj ga ponese čez. Krištof, poln mišic in samega sebe, si ga zavihti na ramena in zabrede v reko. Toda otrok je iz koraka v korak postajal vedno težji. Ko začuden komaj prisopiha na nasprotni breg, mu otrok razodene, da je on Jezus, ki nosi grehe vsega sveta.

Jezus tudi nas prosi, naj mu vsaj malo pomagamo nositi grehe vsega sveta. Za to ne potrebujemo mišic, potrebujemo preprosto srce. Priporočimo se sv. Krištofu, da bomo lahko sprejeli Jezusa na svoja ramena in da bo Jezusov jarem za nas prijeten in breme lahko.

Ravno tako prosimo pri tem bogoslužju Nebeškega očeta, naj nas varuje na naših poteh in naj omehča naša srca, da bomo vsi skupaj velikodušno podprli naše misijonarje in misijonarke z darovi za misijonska vozila, kot smo to počeli zadnjih 30 let in še bolj v prihodnje. Z njimi naši pogumni oznanjevalci vere prinašajo Kristusa v najbolj nedostopne in revne kraje ubogim, ki so po njih deležni prvega oznanila evangelija.

ZA KESANJE:

- Nebeški Oče, ti si pravični sodnik, v tvoji sodbi ni zmote, mi pa pogosto krivično sodimo svoje bližnje, mimo katerih se peljemo na cesti ali v vsakdanjem življenju. **Gospod, usmili se!**
- Usmiljeni Jezus, ti si dober in milosrčen do grešnikov, daješ čas za pokoro in si poln usmiljenja do vseh, ki te kličejo; mi pa tako hitro obsojamo in težko odpuščamo bratom in sestram, ki se pregrešijo zoper nas. **Kristus, usmili se!**

- Gospodar Življenja, ti vsemu gospoduješ in kaznuješ predrznost. Mi pa smo pogosto predrzni: med vožnjo, ko zavestno ogrožamo svojo in varnost drugih ali v svojem vedenju, ko v srcu bližnjega naredimo rano. **Gospod, usmili se!**
Usmili se nas, vseмогоčni Bog, odpusti nam naše grehe ...

GLAVNA MAŠNA PROŠNJA

Molimo.

Vseмогоčni Bog, na naši življenjski poti nas ogrožajo mnoge nevarnosti. Prisluhni priprošnji svetega mučenca Krištofa. Daj, da bomo nosili v sebi Kristusa in da bomo s svojimi sopotniki varno prispeli do cilja, za katerega smo bili ustvarjeni.

Po našem Gospodu Jezusu Kristusu ...

1. PREDLOG ZA NAGOVOR

(poudarek na današnji Božji besedi)

Ob Krištofovem godu je gotovo primerno, da se vprašamo o globljem sporočilu, ki nam ga narekuje češčenje tega pogumnega svetnika. Krištof naj bi delal kot prenašalec ljudi z enega na drugi breg reke. Legenda pravi, da je lepega dne skozi deročo vodo prenesel tudi Jezusa in ob tem začutil vso težo naših grehov, zato ga tudi upodabljamo z malim Jezusom v naročju.

Pomislimo sedaj na naše misijonarje, ki jim že 30 let lajšamo delo z nabirko na Krištofovo nedeljo. Tudi oni prinašajo Kristusa. Pri tem se srečujejo z vsemi bremeni teh ljudi in z deročo vodo revščine, socialnih nemirov, verskega in siceršnjega neznanja, bede, greha in nasilja. Kljub temu oznanjajo vero in jo potrjujejo s konkretnimi dejanji.

Tako sv. Krištof in tako naši misijonarji.

Kaj pa mi? – se sedaj vprašajmo. Kaj mi prinašamo ljudem, s katerimi se v svojem življenju srečujemo? Pomislimo na člane svoje družine, na svoje sodelavce v službi, sošolce, znanke v društvih, na prijatelje, sosede, sofarane ...? Ali od nas prejmejo kaj nekaj Kristusove luči in božje, evangeljske in bratske ljubezni? Ali prejmejo pomoč, nasmeh in pozdrav? Kakšni ljudje naj bi bili, da bi tudi mi prinašali Kristusa in ne prazne, površne ali morda celo pohujšljive reči? Na to vprašanje bomo lažje odgovorili, če skupaj pogledamo, kaj nam o tem pravi današnja Božja Beseda.

Že v prvem berilu iz Knjige Modrosti (Mdr 12,13.16-19) izvemo, da Bog »*ni krivično sodil*«. S tem tudi nas vabi, da ne bi bili prehitri v sodbah, da ne bi krivično sodili svojih bratov in sester. Še bolje je, če sploh ne sodimo drugih, tako tudi mi ne bomo sojeni. Raje odpuščajmo, da bo tudi nam odpuščeno.

Nadalje smo brali, da Bog »*vsemu prizanaša*«, da »*milo sodi*« in nas vodi »*s prizanesljivostjo*«. Smo eni drugim prizanesljivi? Ne zaničujmo, za vsako malenkost, svojih bližnjih, raje se veselimo njihovih uspehov brez zavisti, sprejemajmo tudi njihova mnenja in predloge (razen če nas napeljujejo na kaj grešnega). In če že moramo kaj presojati, ali smo takrat kot starši, šefi po službah, učitelji ali voditelji neusmiljeni in preostri? Ko slišimo za napake drugih, so naši odzivi usmiljeni ali obtoževalni? Bodimo raje prizanesljivi, kakor beremo v knjigi modrosti o Bogu.

Če želimo biti pravični, moramo biti »*ljudomili*«, še pravi Sveto pismo. Čemu kar naprej godrnjati zoper tega ali onega? Nihče ni popoln in vsak ima kakšno slabost. Mi pa nismo »*ljudomili*«, če tako hitro pri ljudeh najdemo kako nepopolnost – smo pa sila prizanesljivi do svojih slabosti. Kakšna dvoličnost, mar ne? Če smo »*ljudomili*« bomo raje gledali dobro, ki je v vsakem človeku. Če pri drugih poudarjamo dobro, jim pomagamo, da dobro v njih narašča.

Bog nas »navdaja z upanjem«, še pravi Modrost, kajti »po grehah nam daje čas za pokoro.« Bog nam daje čas, da se spremenimo, kajti dobro ve, da to ni preprosto. Ali smo potrpežljivi do drugih, ko ponavljajo svoje napake? Jim damo čas, da se poboljšajo, da se zavedo, če česa ne delajo prav? Če pozabljajo, zamujajo, ali se hitro razjezijo? Imajo pri nas dovolj časa, ali smo jih že po prvem spodrsrljaju črtali iz svojega srca ali z njimi celo pretrgali odnose?

Tudi današnji psalm (Ps 86,5-6.9-10.15-16) pravi, da je Gospod »dober in milosrčen« ter »poln usmiljenja«. Prejšnje leto je bilo Sveto leto usmiljenja in papež Frančišek nas je želel spomniti, naj nikoli ne pozabimo biti usmiljeni: do sebe in do drugih. Koliko neodpuščenih zamer greni naše življenje, koliko stikov smo pretrgali, ker nas je kdo s kako besedo ali dejanjem prizadel, tudi nehote ... Če smo »dobri in milosrčni«, kot beremo o Gospodu, nam nihče ne bo zameril, če pa smo povrh še »polni usmiljenja« ne bomo nikomur zamerili in bomo verodostojni prinašalci Kristusa. Psalmist nas uči, da je Gospod tudi »potrpežljiv in zvest«. Smo potrpežljivi z možem ali ženo? Z otroki ali starši? S podrejenimi, sodelavci ali nadrejenimi? S sorodniki, sošolci ali sosedi, z ljudmi, ki jih srečujemo? Smo zvesti zakoncu, svoji veri, svojim vrednotam?

Zakaj so vse te lastnosti tako pomembne? Na to vprašanje nam odgovarja nam Jezus v evangeliju (Mt 13,24-43 ali 13,24-30): če živimo po Božjem nauku, takrat smo sredi sveta tisto »dobro seme«, o katerem govori Jezus, smo »pšenica«, ki jo sejalec seje. Smo »gorčično zrno«, ki postane veliko drevo, na katerega vejah prebivajo ptice neba; smo »kvas«, ki prekvasi vse okoli sebe. Tako nikoli ne bomo tista »ljudka, ki jo seje hudič«, in ki nas želi zvabiti stran od Boga, kot je to sam storil.

Takrat lahko po vzoru sv. Krištofa skozi deroče vode sodobnega sveta ljudem prinašamo Jezusa. Smo kakor misijonarji v svojem okolju, ki z besedo in dejanji svetlu okoli sebe oznanjajo veselo novico.

2. PREDLOG ZA NAGOVOR

(poudarek na sv. Krištofu in akciji MIVA)

Danes, na Krištofovo nedeljo, obhajamo okroglo, 30. obletnico nastanka MIVA Slovenija. Kdo pa je bil Krištof? Grško ime Hristoforos pomeni Kristonosec. Goduje 24. julija in ga častimo ga kot mučenca v času okrutnega rimskega cesarja Dioklecijana. Krištof je eden izmed štirinajstih priprošnjikov v sili. Častijo ga na Vzhodu in na Zahodu. Ljudje so imeli v moč Krištofove priprošnje zelo veliko zaupanje. Bil je priprošnjik zoper naglo in nepredvideno smrt, zato je primeren za srečno vožnjo in varstvo v prometu, kjer mnogi ljudje umrejo ravno takšne smrti. Prepričani so bili, da zadostuje samo, če pogledaš zjutraj na svetnikovo podobo, pa tisti dan ne boš umrl nagle smrti. Iz te vere so tudi pri nas marsikje vaščani naročali njegovo sliko v nadnaravni velikosti na zunanji strani farne ali podružnične cerkve, kjer so ga lahko videli tako rekoč iz vsake hiše, kar skozi okno. Nekdanja pokopališka cerkev v Ljubljani je bila posvečena sv. Krištofu. V srednjem veku so bile zelo razširjene bratovščine sv. Krištofa zoper preklinjanje in pijančevanje. Taka bratovščina je bila ustanovljena tudi pri nas leta 1517 in je imela še v Valvazorjevih časih dosti članov.

Svetnika upodablajo tudi z velikim drevesom v roki. Po eni izmed legend o njem je, namreč, ozelenela njegova palica in zrasla v drevo, ko jo je zasadil v tla. Simbolično to pomeni rast evangelija, ki ga je oznanjal na otoku Samosu, kjer je tudi umrl mučeniške smrti. Pri nas so ga največkrat upodabljali kot velikana, ki na rami nosi Božje Dete Jezusa čez reko. Ko je nekoč nesel otroka čez deročo vodo, je čutil, da postaja čedalje težji in ga je komaj prinesel na drugi breg. Krištof je nejevoljen dejal: »Težak si mi, kot bi nosil cel svet.« Bil je Kristus, ki mu je odgovoril: »Ne nosiš samo sveta, marveč tudi tistega, ki je svet ustvaril.« Nato je velikana potlačil pod vodo, ga tako krstil in mu dal ime Krištof (po Kristoforos – Kristonosec). Legenda je dala pobudo, da so ga izbrali za zavetnika čolnarji in splavarji,

nosači in vozniki, romarji in popotniki; v današnjem času pa avtomobilisti in piloti.

Cerkev v Sloveniji na Krištofovo nedeljo že 30 let v Sloveniji in 90 let v Evropi na Krištofovo nedeljo že zbira darove za vozila naših misijonarjev. Za konkretne zadeve skrbi organizacija MIVA – misijonska vozniška akcija del Misijonskega središča, ki na predlog in prošnjo misijonarjev, preskrbi najrazličnejša prevozna sredstva, ali jim omogoči, da si jih preskrbijo oziroma vzdržujejo z zbranimi darovi. Nešteto zahval teh pogumnih apostolov – misijonarjev redno prejemamo in vam jih posredujemo ob letni akciji MIVE ali jih lahko preberete v Misijonskih obzorjih, slišite na Radiu Ognjišče, v Družini in še kje. Tudi oni so kakor Krištof: prinašajo in prenašajo Kristusa ljudem, ki ga še ne poznajo. Brez vozil, ki jim jih z vašo pomočjo pošljemo, to ne bi bilo mogoče, ali bi bilo omejeno na ozko področje. Ne bi bilo toliko šol, ambulant, vrtcev, cerkva, pastoralnih prostorov, zlasti pomoči v hrani, pridelovanju in samooskrbi s hrano. Veliko ljudi bi umrlo hitre smrti, ker bi prepozno prišli do zdravnika. Ravno to se je zgodilo prijatelju sobratu od misijonarja, ki je pred 90. leti ustanovil akcijo MIVA. Sadovi te dobrote niso samo le veselje ubogih v misijonskih deželah zaradi pomoči in človeka dostojnega življenja, temveč tudi njihova vera, ki ob misijonarjevi in naši konkretni ljubezni narašča. Vrhunec tega pa so tudi različni duhovni poklici, ki zorijo v misijonskih postojankah. Zato se vsem darovalcem v imenu misijonarjev in njihovih občestev iskreno zahvaljujemo za vsak darovan evro ali molitev!

3. PREDLOG ZA NAGOVOR

(poudarek na misijonskem poslanstvu)

Na današnjo nedeljo se ne spominjamo samo sv. Krištofa, zavetnika voznikov, svojih poti in avtomobilov, pa niti ne samo misijonskih vozil. Pomislimo na še nekaj: na misijonsko poslanstvo vseh nas, vseh Jezusovih učencev – kar nas povezuje z našimi misijonarji v misijonskih deželah. V svoji katehezi 30. 1. 2016 je papež Frančišek dejal: »*Po krstu je dejansko vsak kristjan Krištof, to je »tisti, ki nosi Kristusa« svojim bratom.*» Ob letošnjem svetovnem dnevu molitve za duhovne poklice, na nedeljo dobrega pastirja, pa je v svoji poslanici bolje pojasnil, zakaj in kako:

»Kdor se je pustil pritegniti Božjemu glasu in začel slediti Jezusu, kmalu odkrije v sebi neustavljivo željo, da bi ponesel evangelij svojim bratom z evangelizacijo in s služenjem v ljubezni. Vsi kristjani smo poklicani, da bi bili misijonarji evangelija! Učenec v resnici ne prejme daru Božje ljubezni za zasebno tolažbo ... veselje, da ga Bog ljubi, ga tako spremeni, da te izkušnje ne more ohraniti samo zase: *Evangeljsko veselje, ki napolnjuje življenje skupnosti učencev, je misijonarsko veselje* (Apostolska spodbuda Veselje evangelija, 21). Misijonarska angažiranost torej ni okrasek našega krščanskega življenja, občasni dar, temveč je v osrčju same vere.«

Kako živeti to »misijonsko angažiranost« pa nam morda najbolje povedo naši misijonarji »specialisti«, »na terenu« ki jim rečemo misijonarji »ad gentes«, zato vstopimo v njihovo šolo. Videli bomo, da njihovo delo ni najbolj odvisno od močnih vozil, je resnično Božje delo, ki napreduje, tudi, ko se misijonski avto pokvari.

To dokazuje pričevanje našega »misijonarja na kolesu«, Petra Ivančiča, misijonarja na Kubi, ki pričuje:

»Ker se zadnje mesece po terenu gibljam v glavnem s kolesom, bo moje poročilo večji del s kolesarske perspektive. Ko se avto pokvari, je v okvari. In če se to zgodi na Kubi, potem

se to imenuje avtomobilski bolniški staž. Za naše, iz tovrnega v osebno predelano prevozno vozilo Toyota, je ta bolniška že od avgusta lani (9 mesecev) ... Kupiti avto na Kubi, pa pomeni zaradi višine cen dvigniti se v nadzvezdno območje.

Kakorkoli že, za zdaj ostaja kolo. Bikel. Obiskovanje in oskrba zunaj mestnih misijonskih krajev tako kljub temu v vseh teh mesecih ne izostaja. Angel varuh je na poti s kolesom moj zvesti spremljevalec. Ko grem na pot, se mu že po nekaj deset metrih vožnje priporočim: "Sveti angel, varuh moj ..." Zvečer pa, ko gre ista pot nazaj, takrat že sredi nočne temine, je potrebna še "dodatna" varnost, posebno Božje "kasko zavarovanje". Zato tega Božjega poslanca s pesmijo prosim: "Angelček varuh moj, varuj me ti nocoj ... Ti boš pri meni stal in me boš varoval, jaz pa bom vozil tiho kraj te ..." (ta zadnji del je prirejen za obliko sopotništva). In zato sem po toliko mesecih skoraj vsakodnevnega potovanja s kolesom še vedno živ. Res, živ in cel! Ob vseh prigodah, ki jih ljudje vedo povedati v zvezi s kolesarji, s krajo koles ter delno ali "dokončno" poškodbo kolesarjev, je to pravi čudež.

Kot sem že omenil, je treba imeti s seboj vse potrebno za sv. mašo. Kadar smo z avtomobilom, vzamemo tudi lično izdelan zložljiv lesen oltar. V teh krajih, oskrbujemo jih nekaj nad 20, namreč nimajo ne cerkva ne drugih bogoslužnih prostorov. Dovoljenja za gradnjo ni. Zato se za srečanja dobivamo po hišah, kot je bilo to na začetkih Cerkve (prim. Apostolska dela). V nekaterih krajih se je potrebno povzpeti tudi v višja blokovska nadstropja, včasih pa smo zadovoljni tudi s preprosto senco drevesa. Kjer koli že je, zelo omejen čas namenimo verouku za otroke in odrasle, obhajanju sv. maše, pogovoru in petju. Ponekod imajo že sorazmerno dobro versko osnovo, zopet drugje gre za pravo prvo oznanilo Evangelija. In prav slednjega je vedno več. Misijon v pravem "ad gentes" (k narodom) pomenu.

Vendar pa za pot vere dostikrat niti ena niti druga oblika prevoznega sredstva dosti ne koristi. Vera je namreč pot in je dar in je skrivnost. Naglica in neučakanost ne prideta v poštev. Pravzaprav, potreben je Sveti Duh. Neuspehi in vse vrste osebnih nesposobnosti, slabosti in omejenosti v pastoralnem delovanju, te prisilijo, da se "naučiš": "O, pridi, Stvarnik Sveti Duh ... V telesni bedi nas krepčaj, v slabosti vsaki moč nam daj ..." Po končanem dnevu in ob vračanju nazaj, kako dobro denejo ti umetniški verzi molitve v čast Sv. Duhu. In verjeli ali ne, deluje. Saj se vedno bolj zavedam, da sveta ne bom odrešil jaz, ampak da je za tako pomembno dejanje "pristojen" samo Bog. On pa je to že storil enkrat za vselej, ko je Jezus vstopil v Svetišče svojega človeškega bivanja, v tistem večnem Letu usmiljenja. Meni je poverjeno samo to, da, s kolesom ali brez njega, povem to Novico tistim, ki je še niso slišali, oziroma so jo preslišali ali že pozabili. Morda je prav potovanje s kolesom eden izmed načinov, kako se ljudje lahko srečajo s katoliškim duhovnikom. "Kdo je ta na kolesu? Dan za dnem?" Sedaj že vedo ...«

PROŠNJE LJUDSTVA

Bratje in sestre, polni zaupanja v Nebeškega Očeta, ki nas želi varno voditi po poteh življenja in nas pripeljati v nebesa, naš pravi dom, ga z vero prosimo:

1. **Dobri Oče**, misijonarke nam pišejo o svojem veselju, da bodo z našim novim vozilom lahko pomagale več ljudem, kakor doslej. Pomagaj tudi nam, da premagamo sebičnost, pomagamo več ljudem kot doslej in tako odkrijemo pravo veselje, ki je v dajanju.

2. **Dobri Oče**, misijonar sporoča, da nov avto dobro služi pastoralnim in socialnim potrebam na njegovem misijonu. Spodbudi tudi nas, da bomo dobro služili svojim domačim,

svojemu župnijskemu občestvu in v službi, ter da bomo kot dejavni državljani storili kaj dobrega za vso slovensko družbo.

3. **Dobri Oče**, misijonarka piše, da bo odslej na misijonu v z novim avtom delo v šoli in po vaseh teklo lažje in hitreje. Olajšaj nam težave in napore pri delu in s svojo Previdnostjo pomagaj do primerne službe tistim med nami, ki je še nimajo.

4. **Dobri Oče**, eden od misijonarjev sporoča, da že en avto reši veliko življenj ubogih in je velika dobrina za misijonarje in njihove ljudi. Reši življenja vseh kristjanov, ki so po svetu preganjani ali so v nevarnosti, nas pa reši nevarnosti greha in zla, da bomo odkrili, da je vera največja dobrina v življenju.

5. **Dobri Oče**, misijonar pravi, da prisotnost podarjenih vozil v oddaljenih deželah pričuje o darežljivosti in dobroti slovenskih katoličanov. Ohrani in spodbujaj te kreposti v našem narodu in blagoslovi akcijo MIVA, da bomo rasli v svetosti življenja ter skupaj naredili še veliko dobrega za druge.

6. **Dobri Oče**, papež Frančišek nas spodbuja, da okoli sebe širimo veselje evangelija in povsod prinašamo luč vere. Varuj ga na njegovih poteh, ter blagoslovi poti vseh naših škofov, duhovnikov, redovnikov in redovnic, kot tudi vseh misijonarjev in pastoralnih delavcev, da bo njihov trud obrodil obilo sadu.

7. **Dobri Oče**, mnogi naši domači ali prijatelji so že prispeli na cilj zemeljskega potovanja. Sprejmi jih v svoje kraljestvo, zlasti tiste, ki jih je doletela nenadna smrt, nas pa varuj prometnih in drugih nesreč, ter nam nakloni blago zadnjo uro, v spravi s Teboj in z bližnjimi.

8. **Dobri Oče**, misijonarji so odgovorili na tvoj klic in šli po svetu oznanjat evangelij. Prosimo te, pošlji nove duhovniške, redovniške, laične in misijonske poklice v našem narodu, že poklicane pa okrepi v vztrajnosti in zvestobi.

Vsemogočni Bog, ti si naš smerokaz na poti življenja. Daj, da nikoli ne bomo zašli v napačno smer greha in zablod ter nas vsakič, ko zaidemo na stranpoti, preusmeri nazaj k sebi, po Kristusu našem Gospodu, ki s teboj v občestvu Svetega Duha živi in kraljuje vekomaj. **Amen.**

VABILO K DAROVANJU ZA MISIJONSKA VOZILA

Dragi bratje in sestre. Mogoče se niti ne zavedamo, kakšno srečo imamo, da imamo ceste, infrastrukturo in prevozna sredstva. Vse to se nam zdi samoumevno. Včasih se za kako luknjo tu in tam celo pritožujemo in jezimo. Krištofova nedelja nas vsako leto spominja, da milijoni ljudi na svetu sploh nima asfaltnih cest in vozil, zlasti v najrevnejših področjih sveta, kjer delujejo tudi naši misijonarji. To lahko lepo vidimo na video posnetkih, naših misijonarjev ali slišimo iz njihovega pripovedovanja oziroma pisem. Misijonska akcija MIVA nam že 30. leto zapored ponuja priložnost, da se Bogu zahvalimo za to, kar imamo, za varno vožnjo in da v zahvalo za vsak srečno prevožen kilometer darujemo dar za misijonska vozila po svojih možnostih. Slovenski misijonarji so nam neskončno hvaležni in vozila uporabijo ne samo za hrano, materialno in zdravstveno oskrbo revnih ljudi, temveč tudi zato, da jim prinesejo izobrazbo, delo, tolažbo, skratka vero, upanje in ljubezen. To pomeni prinašati božjo ljubezen in usmiljenje vsem ljudem po vsem svetu. Jezus nam obljublja: »Dajte, in se vam bo dalo!«

Kaj pa tisti, ki iz različnih razlogov niso vozniki? Ob PRVI akciji MIVA 1987 je neka starejša ženica prinesla župniku svoj dar za MIVO. Župnik jo v šali pobara: »Mam'ca, vi pa gotovo ne vozite?« Ženica pa je odvrnila: »Veste, gospod, morda bodo pa 'ta mladi' pozabili kaj dati, pa sem jaz nekaj malega prinesla.«

Odprimo svoja srca ob geslu akcije MIVA: »Z veseljem darujem – življenja rešujem.« V imenu naših misijonarjev,

njihovih sobratov, sester, številnih sodelavcev nešteto vernikov, se vam zahvaljujem za vsak vaš dar! (Zunaj pa prejmete nalepke in podobice sv. Krištofa z molitvijo za srečno vožnjo.)

UVOD V OČE NAŠ

Jezus nas je naučil, da imamo v nebesih ljubečega Očeta. Naučil nas je, kako naj ga molimo in z njim sodelujemo. Mnogi ljudje sploh še ne vedo, da imajo nebeškega Očeta, ki je Ljubezen. Mnogi zanj prvič slišijo od naših misijonarjev, ki jih tudi mi podpiramo s svojimi darovi, z vozili in z molitvijo. Zato molimo skupaj, da bi znali spolnjevati Očetov ljubeči načrt nad našim življenjem, in da bi mnogi, ki v misijonskih deželah še tavajo v temi, po oznanjanju naših pastirjev, sester in laikov prejeli milost osebne vere. Oče naš ...

UVOD V POZDRAV MIRU

Koliko krat v poročilih slišimo za nasilje, smrt, uničenje, vojne, grožnje z orožjem in podobne strahote. Ne pozabimo, da so sredi ruševin in spopadov ljudje, otroci, ostareli, bolniki, nosečnice, invalidi, lačni in ranjeni, prestrašeni posamezniki in družine. H komu naj se zatečejo, kam naj gredo ...? Po drugi strani, koliko je nemira v naših odnosih, v naših hišah, službah ... kljub temu, da je zunaj mir. S podarjenimi vozili MIVA iz današnje nabirke pa naši misijonarji, kot tudi vsi dušni pastirji, prinašajo sporočilo miru, ki ga daje samo povezanost z Bogom in občutek, da smo ljubljeni. Zato drug drugemu sezimo v roke v znamenje vzajemne evangeljske ljubezni.

PO OBHAJILU

ŠOFERJEVA MOLITEV

Gospod Jezus,
pridi in me spremljaj na vseh cestah.
Vsi v vozilu naj čutimo tvoje varstvo.
Uporabi me kot svetega Krištofa,
da te ponesem ljudem.
Vsak dan, Gospod, bom preudarno vozil,
vsakemu rad pomagal,
vedno ohranjal mir, prijaznost in vljudnost.
Pri tem računam na Tvojo milost.

Vem, da me imaš rad, Gospod Jezus.
Odvрни od mene vsako nevarnost.
Naj se veselim lepote narave,
ki mi jo podarja Stvarnik,
naj bom pozoren do ljudi in narave.
Ko sem vesel in ko sem žalosten,
mi stoj ob strani,
da bom vedno prispel do pravega cilja –
in nekoč tudi k tebi v nebesa.

Amen.

VABILO K BLAGOSLOVU VOZIL

V zahvalo za srečno prevožene kilometre in s prošnjo za Božje varstvo na vseh poteh, ki so pred nami, vas sedaj vabim k blagoslovu vozil. V imenu slovenskih misijonarjev in misijonark vas obenem vabim, da s svojim darom podprete nakup prevoznih sredstev za njihovo delovanje v misijonskih deželah in tako sodelujete v akciji MIVA, zlasti letos, ob njeni 30-letnici.

Hvala za vsak dar!

SKLEPNI MAŠNI BLAGOSLOV

Bog, naš Oče, vseмогоčni in usmiljeni Stvarnik vesolja, naj vas s svojo ljubeznijo spremlja in varuje na vseh poteh vašega življenja. **(Amen)**

Jezus, naš Odrešenik, dobri pastir in učitelj vseh božjih otrok, naj vam pomaga živeti po njegovem nauku in zgledu. **(Amen)**

Sveti Duh, naš Tolažnik, naj razsvetljuje vse vaše poti k sočloveku in naj vas varno pripelje k večni sreči v nebesih. **(Amen)**

To naj vam podeli vseмогоčni Bog ...

BLAGOSLOV VOZIL

Blagoslovno molitev lahko zmolimo v cerkvi ali bolje (če je primerno in ozvočeno) pred cerkvijo. Potem pa gremo od vozila do vozila in jih blagoslovimo. Z nami je ministrant, ki deli nalepke in kartice z molitvijo, mežnar pa pobira darove vernikov za nabirko.

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Amen.

Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa, ljubezen Boga Očeta in občestvo Svetega Duha – ob priprošnji svetega Krištofa - naj bo z vami vsemi!

In s tvojim duhom.

Dragi bratje in sestre!

Veseli smo tehničnih pridobitev, ki nam pomagajo, da lažje in hitreje opravljamo svoje delo. Veselimo se prevoznih sredstev, ki nam krajšajo poti, nas povezujejo in omogočajo, da dosegamo pomembne cilje in da se vedno znova varno vrnemo na svoje domove.

Zbrani pri blagoslovu vozil se vsi skupaj izročamo v božje varstvo. Življenje je tako krhko, tolikokrat ga prevažamo v krhkih posodah in po nevarnih poteh. Zato bomo z zaupanjem prosili, da bi nas nebeški Oče varoval s svojo očetovsko roko, da bi nas Jezus Kristus vodil po pravih poteh in da bi nas Sveti Duh navdihoval za ljubezen do bližnjega.

Biti hočemo Krištof, Kristonosec, da bomo tudi mi prinašalci dobrote in blagoslov za druge!

PROŠNJE

Polni zaupanja se obrnimo k Bogu, ki nam je blizu na vseh poteh našega življenja in ga prosimo:

- Nebeški Oče, daj, da se bomo vsi udeleženci v prometu zavedali odgovornosti za lastno življenje in za življenje drugih.
- Varuj nas in naše domače pred nesrečami ter nam podari milost, da se bomo z vsake poti srečno vrnili.
- Kaži nam pravo pot in nas vodi v neminljivo srečo.
- Nakloni vsem, ki so umrli v prometnih nesrečah, svoj večni mir in potolaži njihove svojce.

Priporočimo se še božji Materi in svetim zavetnikom:

- Sveta božja Mati Marija - *prosi za nas.*
- Sveti nadangel Rafael - *prosi za nas.*
- Sveti angeli varuhi - *prosite za nas.*
- Sveta apostola Jakob in Pavel - *prosita za nas.*
- Sveti diakon Filip - *prosi za nas.*
- Sveti Krištof - *prosi za nas.*
- Blaženi Anton Martin Slomšek - *prosi za nas.*
- Blaženi Alojzij Grozde - *prosi za nas.*
- Blažene Drinske mučenke - *prosite za nas.*
- Sveta brata Ciril in Metod - *prosita za nas.*

Dobri Bog, usliši našo molitev in bodi vedno z nami, ko smo na poti in daj nam nekoč prispeti v večno srečo pri tebi.

Po Kristusu našem Gospodu.
Amen.

BLAGOSLOV VOZIL

Molimo.

Gospod naš Bog! Z zaupanjem prihajamo k tebi in te prosimo: **blago+slovi** vsa ta vozila, ki nam vsak dan na različne načine služijo. Obvaruj pred nesrečami in škodo vse ljudi, ki se vozijo na delo ali k razvedrilu. Pokaži nam, kako lahko s svojimi vozili lajšamo in lepšamo življenje svojim družinam in našim bližnjim ter nas spodbujaj, da bomo s svojimi prevoznimi sredstvi vedno v službi dobrote, spoštovanja in ljubezni. Pomagaj nam, da bomo v prometu vedno odgovorni, obzirni in pripravljeni pomagati. Kaži nam pravo pot v življenju, da se bomo vedno obnašali kot sodelavci Jezusa Kristusa – ki s teboj živi in kraljuje vekomaj.

Amen.

BLAGOSLOV VOZNIKOV

Molimo.

Nebeški Oče, milostno **blago+slovi** vse voznike. Podeli vsem pozorne oči in skrbno zbranost, da nihče zaradi nas ne bo utrpel škode. Vzbuja v nas spoštovanje do življenja, pameten odnos do tehnike in odgovornost do narave. Varuj nas in vse udeležence v prometu vseh nevarnosti in nesreč. Odvrni od nas nepazljivost, lahkomiselnost in neodgovorno hitenje. Pomagaj nam, da bomo z vso odgovornostjo skrbeli zase in za druge, da se bomo z vseh poti vrnili zdravi in srečni. Ko bomo na

poslednji poti, naj srečamo tebe, ki živiš in nas vodiš vekomaj.

Amen.

BLAGOSLOV NALEPKE

Molimo.

Dobri Bog, zahvaljujemo se ti, da si nam poslal svojega Sina, ki nas vodi iz teme v svetlobo. Prosim te, na priprošnjo svetega Krištofa **blago+slovi** te nalepke. Naj nas spominjajo, da smo vsi Kristonosci. Pomagaj nam, da bomo z obzirnostjo, potrpežljivostjo, odgovornostjo, varnostjo in dobroto dosegali svoje cilje. To nam podéli po našem Gospodu Jezusu Kristusu, ki s teboj živi in kraljuje vekomaj.

Amen.

/Nalepke pokropimo z blagoslovljeno vodo./

Sedaj vas vabim, da pristopite k svojim vozilom. Pokropil jih bom z blagoslovljeno vodo, ministrant vam bo izročil nalepko in podobico. Prosim pa tudi za vaš dar za misijonska vozila. Lahko pa darujete tudi naknadno, v prihodnjih dneh, z nakazilom na Misijonsko središče in namenom »za akcijo MIVA«. Hvala v imenu vseh naših misijonarjev in misijonark in iskren Bog povrni!

/Vozila pokropimo z blagoslovljeno vodo./

***Moj dar Boga slavi
za vse prevožene poti,
zato z veseljem darujem
in življenja rešujem.***

ZAHVALE MISIJONARJEV ZA PREJETA VOZILA

(Primerno za prebiranje v spodbudo: v cerkvi, pri verouku ali na srečanju ŽPS in drugih skupin)

1) Iz Madagaskarja – misijon Manambondro: »Sestre Misijonarke Evangelija v Manambondro vam sporočamo svoje veselje in zahvalo MIVA Slovenija, ki je uslišala našo prošnjo po močnem terenskem vozilu, s katerim bomo lahko uresničile naše služenje tukaj v Manambondro. Sporočamo, da je nov močan avto prispel v Manambondro. Zares smo vesele in zadovoljne. Lahko bomo pomagale več ljudem kakor doslej. Hvala!« *(Misijonar Jani Mesec dodaja: »Zdaj so sestre dobile avto, ki se bo lepo dopolnjeval z mojim. Poleg Matevža in mene imamo še enega zaposlenega šoferja traktorja, ki ga tudi lahko pošljemo na nujno vožnjo v Vangaindrano ali v Farafangano. Tudi sam se iskreno zahvaljujem MIVA za poslani avto, ki bo služil pastoralnim in socialnim potrebam v Manambondro.«*

Misijonar Jani Mesec in Misijonarke evangelija, 20. 3. 2017

3) Iz Madagaskarja – misijon Vangaindrano: »Lepo pozdravljeni. Obhajamo Krištofovo nedeljo in se Vas vseh spominjam v molitvi. Velika dobrina za nas in za mnoge druge po naših župnijah je prevozno sredstvo. Koliko življenj letno reši že en avto. Pa tudi mnogovrstne druge usluge lahko ponudimo ljudem, saj pri nas ni nobenega avtomobila, razen našega misijonskega. Zadnje čase lahko veliko gradimo tudi na podeželju. Možnosti transporta so nam ponujene preko MIVA organizacije. Hvaležen sem Vam v misijonskem središču, kjer že mesece pred Krištofovo nedeljo skrbite za pripravo te široke akcije po vsej domovini. Še posebna zahvala pa gre vsem dobrotnikom, ki, hvaležni Bogu za vsak prevožen kilometer, darujete nam, kot pomoč pri nakupu misijonskih vozil. Tu smo res veseli teh robustnih Toyot, ki zdržijo tudi najtežje pogoje, kot jih imamo na našem podeželju, kjer se premikamo po blatu in strminah čisto počasi. Pogosto

uporabljamo tudi vitel. Vso to opremo dobimo po Vaši zaslugi. Za vse Vam Bog poplačaj in Sveti Krištof tudi prosi za nas vse, da je varnost za nas večja. Hvala za vse.«

Misijonar Janez Krmelj

4) Iz Mozambika – misijon Inharrime: »V tem času, ko obhajamo božično praznovanje, vam z velikim veseljem pišem to pismo. Najprej vam pošiljam svoje najtoplejše pozdrave z voščili sreče v novem letu 2017 in obilja uspehov pri delu, ki ga skrbno opravljate v dobro misijonov. Na drugem mestu, v mojem osebni imenu, v imenu salezijanske redovne skupnosti in v imenu Poklicne šole Dominika Savia v Inharrime, vre iz dna srca pristrčna zahvala za veliko pomoč, ki jo je bila vsa naša skupnost deležna s strani Misijonskega središča Slovenije. Govorim o vozilu znamke Toyota. V vseh teh letih smo na lastni koži najbolj očitno občutili bolečino ob pomanjkanju prevoznega sredstva. Z vašo dobrosrčnostjo nam bo sedaj končno odleglo in nam uspelo še bolj temeljito stati ob strani in spremljati mlade Mozambičane na poti vzgoje, kar je pglavitno delo, in ki ga na misijonu opravljamo izključno v njihovo dobro in korist. Še enkrat hvala iz vsega srca in naj vas povsod spremlja obilen Božji blagoslov.«

Direktor zavoda Dominik Savio, p. Pedro Alexandre Meia, SDB

5) Iz Ukrajine – misijonarke v Zakarpatju: »Z velikim veseljem vam sporočam, da sva s s. Ivančico sinoči dobili Škodo Yeti, ki nam jo je podarilo Misijonsko središče po dobroti mnogih darovalcev, ki jih najbrž ne bova spoznali prej kot v nebesih. Ko sem danes prvič sedla za volan, me je prešinila misel: "Gospod, daj srečno vožnjo in obilo blagoslova vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da se sedaj v novem avtu peljeva k ubogim." Gospod je pa res velik: Vse življenje delam brez plače, sedaj pa sedim v popolnoma novem avtu. To zmore samo Božja Previdnost po mnogih sodelavcih. Naj vas vse Gospod obilno blagoslovi in vam podari obilo svojih dobrot! Zjutraj sva bolnikom v vasi nesli sv. obhajilo. Torej je bil najin prvi potnik

evharistični Jezus. Po poti pa sva srečali grkokatoliškega duhovnika in njegovo ženo, ki sta naju usmerila k njihovim župljanom, ki jih zaradi bolezni ni več v cerkev. Tako sva našli starega moža in ženo. Dogovorili smo se za praktično pomoč in za obisk duhovnika. Tako nama je novi avto že prvi dan omogočil srečanje z ubogimi, postal pa je tudi "most" med Jezusom in njegovimi najmanjšimi brati. V veliki hvaležnosti za to dragoceno darilo prosim Gospoda, da bi nama naklonil milost srečne vožnje in da bi mogli pomagati mnogim ljudem.«

Misijonarka s. Jožica Sterle

6) Iz Slonokoščene Obale – misijon San Pedro: »Pred dobrima dvema mesecema sem se vrnil z dopusta v domovini. Moj povratek je bil še toliko lepši, ker sem prejel zelo lepo darilo, ki je prišlo za menoj iz Slovenije, namreč nov avto, dar Cerkev na Slovenskem, slovenske MIVA. Bog vam povrni vsem. Tako gre »v pokoj« oziroma v druge roke avto, ki mi ga je MIVA kupila pred skoraj štirinajstimi leti. Zelo hvaležno nam je služil, tako v pastoralni kot tudi pri gradnjah. Z njim sva z g. Sandijem obiskovala podružnice, krščanske skupnosti v mestu in okoliških vaseh. Bil je tudi še kako priročno prevozno sredstvo pri gradnji cerkva, šol, župnišča, katehetskega centra in še in še. Res dober je bil, da je vzdržal toliko časa. Za evropske razmere verjetno to ne bi smelo biti tako uničujoče, tukaj, kjer se cestam po domače reče »sama jama«, pa so stvari drugačne. Na žalost se stanje cest ne izboljšuje, zame pa je vseeno bolje, ker ne hodim več na oddaljene podružnice. Čemu bo avto služil? Najprej bo v službi katehetskega centra, kamor prihajajo naši katehisti na izobraževanje: prevozi, nakupovanje, popravila in dograditve. Kako prav nam pride dobro prevozno sredstvo, ki je vedno pri roki. Avto mi bo služil tudi pri delu v župniji, ki je od centra oddaljena skoraj dva kilometra. Vsak dan grem tja, celo večkrat. Župnija je še v gradnji in kako prav nam pride kamionček, ko je treba prepeljati delavce, material ali orodje. Ker obiskujem tudi župnije naše škofije, kjer

organiziramo tečaje za katehiste, bom veliko bolj gotov, da bom prišel na cilj z avtom, ki vzbuja zaupanje. Res, hvala, velika »HVALA« vsem, ki ste darovali, da sem lahko prejel ta avto. Naj vam dobri Bog, vsem bogato poplača za vso vašo darežljivost. Vsem lep misijonski pozdrav!«

Misijonar Pavel Bajec

7) Iz Kameruna – misijon Ngaoundere: »Dragi g. direktor MIVA Slovenija, dragi sodelavci v Misijonski pisarni! Prihajamo danes, da Vam izrazimo vso našo hvaležnost in iskreno za-HVALO. Vsota 15.830.189 CFA, ki ste nam jo darovali za nakup novega avtomobila, je po dolgem času tranzita iz Senegala prišla do nas. Tako smo 29. junija 2016 končno dobili nov avtomobil Toyota-RAV. Potrebovali ga bomo za naše potrebe apostolata in seveda skupnosti, ki različne vrste apostolata opravlja med ljudmi in za ljudi v Kamerunu. Iz vsega srca smo vam hvaležne za to čudovito gesto pomoči in vaše velikodušnosti. Vemo in se zavedamo, koliko naporov in žrtev je bilo potrebno in so skrite za vsem tem, zato smo še posebej iskreno hvaležne. Naj vam vsem, ekipi MIVA in vsem dobrotnikom Vsemogočni Bog stokratno povrne. Naj On še naprej podpira vsa vaša prizadevanja v prid vseh ubogih v misijonskih deželah. V globoki hvaležnosti, sestre uršulinke iz Kameruna.«

Misijonarka s. Polona Švigelj

8) Iz Mozambika – misijon Chiure: »Sestre salezianke, ki živijo v Chiure, škofija Pembas, se želijo na ta način zahvaliti MIVA Slovenija za darovano vozilo v prid našemu poslanstvu, kot smo napisale v prošnji lansko leto. Vozilo je že na misijonu, kjer sestre delujejo in nam lajša vse premike in vse delo sester, ki so tu za otroke iz vrtca in nižjih razredov osnovne šole; predvsem pa pri pastoralnem delu v oddaljenih vaseh. Še bolj je to pomembno prav v tem času, ko na misijonu nimamo duhovnika in so sestre tiste, ki so odgovorne za vse pastoralno delo na območju, kjer je približno 100 vasi; območje je zelo

gosto naseljeno, prebivalci pa večinoma mladi in otroci. Zato se naša skupnost res iskreno zahvaljuje tej organizaciji za pomoč, ki je zelo pomembna in potrebna za nas, za naše pastoralno in socialno delo. Zahvaljujemo se vsem tistim, ki so darovali za to vozilo, vemo, da z veliko odpovedi in žrtve. Zahvaljujemo se tudi v imenu naših otrok, ki so pravzaprav prvi dobitniki tega daru, saj je vse kar delamo za njihovo dobro. Zagotavljamo vam, da vsak dan molimo in prošimo Božjega blagoslova za vas, ki delate za dobro vseh nas.«

Misijonarka s. Eulalia Siteo
(ob posredovanju misijonarke s. Zvonke Mikec, HMP)

MIVA - POROČILO 2016

S pomočjo darov ob blagoslovu avtomobilov je MIVA Slovenija v letu 2016 omogočila nakup vozil v skupni vrednosti 444.000,00 €.

misijonar	država	vozilo
s. Lorella Figini	Angola	avto Toyota
Sestre usmiljenke	Čile	kamionet
škof Govindu Joji	Indija	avto – koprojekt A
Sestre Uršulinke	Kamerun	avto Toyota Rav4
Lazaristi	Madagaskar	avto Toyota – kopr.
škof Jose Alfredo	Madagaskar	avto Toyota
Lazaristi	Madagaskar	popravilo
Marijine sestre	Madagaskar	avto Ford
Sestre Misijonarke Evangelija	Madagaskar	avto Toyota
Sestre Notre Dame	Madagaskar	avto Mitsubishi
škof Ferdinand Razafimamonjy	Madagaskar	avto Toyota
Tone Kerin	Madagaskar	avto Toyota
p. Lojze Podgrajšek	Malavi	avto Toyota
Anton Grm	Mozambik	avto - Toyota
S. Zvonka Mikec	Mozambik	avto Toyota
Šolske sestre	Paragvaj	kombi Hyundai
Pavel Bajec	Slonokoščena	avto Toyota
s. Marta Meško	Ukrajina	avto Škoda Yeti
p. Janez Mujdrica	Zambija	avto Toyota
p. Matthew Kasongo	Zambija	minibus Toyota

Bog naj vsem darovalcem na priprošnjo sv. Krištofa povrne z blagoslovom in srečno vožnjo na vseh poteh! V imenu slovenskih misijonarjev se vam iskreno zahvaljujemo!

NOVE PROŠNJE MISIJONARJEV ZA LETO 2017

Polona Švigelj - Ambroise Gning, Senegal

Leta 2015 sem postal župnik v novoustanovljeni župniji sv. Mihaela v Sandiari. Samo mesto, brez ostalih 11 sektorjev, šteje 9000 prebivalcev. Moje delo je tudi pastoralna bližina in spoznavanje vernikov, da jih najprej poslušam, da bi jim lahko bolje služil. Pogosto obhajam svete maše po vseh sektorjih in vaseh, kjer je večina prebivalcev revnih. Najbližji sektor je oddaljen 15 km, drugi pa tudi do 30 km. Vsak dan naredim veliko poti, ki niso v dobrem stanju in imam veliko težav, da premostim peščena tla v sušni dobi in poplavljenе ceste v deževni dobi. Zato prosim za vašo pomoč pri nakupu avtomobila Toyota Hilux, ki mi bo služil pri mojem delu. Hvala Vam za vse, kar storite za misijone.

Stanko Rozman – Elias Bboloka Nchimunya, Zambija

Na vas se obračam s prošnjo za nakup avta za našega gospoda župnika. Njegov avto je star sedem let. Pred kratkim, ko je bil na poti na oddaljeno podružnico, je ostal na cesti. Župnik nujno potrebuje vozilo za opravljanje svojega dela. Župnija pokriva četrtino distrikta Mumbwa ali bolje rečeno četrtino površine Slovenije. Ceste so v večini makadamske in v deževni dobi je večina od njih neprevozna. Z novim vozilom, ki bi imelo štirikolesni pogon, bi bil obisk podružnic možen tudi v deževni dobi. Bog povrni za vso vašo dobroto.

p. Lojze Podgrajšek, Malavi

V letu 2015 smo Jezuiti v Malaviju odprli gimnazijo Loyola, ki ji pripada tudi internat za dekleta in fante. Gimnazija ne sme v nedogled čakati na pomoč iz tujine, ampak se mora razvijati v smeri samooskrbe vsaj kar se prehrane tiče. V tem pogledu dobro sodelujemo z Malavijsko vlado. Vlada oz. država plačuje večino učiteljev na gimnaziji, starši in svojci pa so odgovorni za življenje v internatih. Ker je veliko učencev, za

katere svojci ne morejo kriti stroškov internata, smo sprejeli načrt samooskrbe s prehrano. Zbrali smo sredstva in kupili zemljo, sedaj pa iščemo pomoč pri nakupu traktorja s priključki. Do sedaj smo uporabljali stari traktor, ki pa je dočakal svoj konec.

Janez Krmelj, Madagaskar

Na sam sveti večer smo preživeli nesrečo z rešilcem. Že zgodaj zjutraj smo v bolnico odpeljali bolnika, ki mu je stara rana razjedla nogo vse od stopala do kolena. Bolnika smo pustili v bolnici, mi pa smo se s 15 vrečami riža za šolsko kuhinjo in nekaj šolarji našega osebja vrnila na misijon. Na odseku privatne ceste, dobrih 10 km pred Ampitafa, šofer rešilca zagleda motorista, ki je sekal ovinek. Da z avtom ne bi zadeli motorista, je šofer odvil, in rešilec je pristal na strehi. Pijan motorist in sopotnik sta se odpeljala naprej. Šofer rešilca pa je bil še toliko priseben, da je ostalim potnikom pomagal iz avta. Hvala Bogu smo vsi ostali živi. Dva fanta sta obležala pod vrečami, dekle pa le delno, vendar smo vse rešili in ostali brez večjih poškodb. Tako smo ostali brez edinega rešilca v regiji in prosimo za novega, ki bo služil pri urgentnih prevozih bolnikov, porodnic za carski rez, pri nabavi zdravil in dostavi cepiva za otroška cepljenja. V naših avtomobilih se vedno moli rožni venec. Vožnje vedno trajajo po več ur in odgovor na molitev je jasen.

s. Agata Kociper, Brazilija

V Sao Gabriel imamo sestre vzgojno hišo z imenom »Srečna deklica«. Tam imamo avto, ki je že star in zahteva nenehna popravila, ki nas veliko stanejo. Ceste so slabe, nevzdrževane, po večini makadamske z mnogimi luknjami in avto se še hitreje pokvari. Sestre v vzgojni hiši skrbijo za dekleta, katerih življenje so v nevarnosti. Zaradi zunanje strokovne pomoči jih morajo sestre večkrat peljati v druge kraje in vozilo je nujno potrebno. Novo vozilo bo služilo za

nakupe živil, birokratične opravke, pri pastoralni dejavnosti na različnih krajih in prevozu sester. Prosimo za vozilo, ki bo kos našim cestam in bo imelo dovolj prostora tudi za prevoz tovora. Hvala dobrotnikom za vse darove, s pomočjo katerih smo misijonarji lahko mobilni.

Janez Krmelj, Madagaskar

Za premagovanje strmih klancev in prevoz tovora na težko dostopna področja bi radi kupili manjši traktor s prikolico. Uporabljali ga bomo na območjih župnije Ranomena. Traktor bomo uporabili tam, kjer dostop tudi z avtom ni možen, za transport gradbenega materiala, gradnjo cerkva in novega misijona Vatanato.

s. Vesna Hiti – Nestor Hernando Gomez Peralta, Ruanda

Na novem misijonu blizu Kigalija sta s svojim delom začela dva duhovnika. Ker na misijonu še nimajo strehe nad glavo, se morata vsak dan voziti tja. To je nova župnija na podeželju, kjer so poti slabe in bi z avtom ne mogli opravljati pastoralnega dela. Motor pa bo v ta namen odličen za premagovanje ovir. Hvala za vso pomoč, ki jo namenjate misijonom, da lažje opravljamo svoje delo.

s. Anka Burger, Ruanda

Sestre pomagamo v taborišču, kjer oskrbujemo Burundijske begunce. Uporabljamo vozilo letnik 1992, ki v zadnjem letu kar naprej zahaja k mehaniku. Poleg tega so popravila zelo draga. Ceste iz glavnega mesta do misijona in naprej do taborišča so zelo slabe, večina je makadamskih. Sestre se vsak dan vozijo 30 km iz najbližje župnije, kjer trenutno stanujejo, do taborišča in nazaj. Res bi potrebovale nov avto, ki bo primeren za naše okolje. Upam, da nam boste z darovi slovenskih dobrotnikov lahko pomagali pri nakupu ustreznega vozila. Hvala MIVA Slovenija za vse darove, ki smo jih prejeli v preteklih letih.

Tomaž Mavrič, Ukrajina

Iz Rima v Ukrajino prihaja novi sobrat, ki bo prevzel vodstvo skupine za ljudske misijone. Nima prevoznega sredstva, ki pa bo nujno potreben za njegovo delo. V Ukrajini je veliko prošenj za ljudske misijone, tako da so misijonarji, predvsem vodja misijonske skupine, veliko na poti. Iskrena hvala za vso pomoč, ki smo je deležni misijonarji in misijonarke v Ukrajini.

<i>»Odpri srce, odpri roke, otiraj bratovske solze, sirotam olajšuj gorje.«</i> (Simon Gregorčič)
--

MOLITEV PRED VOŽNJO:

Sveti Rafael s Tobijem,
sveti Gabrijel z Marijo,
sveti Mihael z nebeškimi močmi,
sveti Krištof z vsemi angeli,
naj me pospremijo na pot
in me varujejo povsod.

POPOTNE LITANIJE:

JEZUS –

- Ti, spremljevalec tvojih učencev
* ***hodi z nami, Gospod!***
- Ti, skriti spremljevalec*
- Ti, neznani spremljevalec*
- Ti, razumevajoči spremljevalec*
- Ti, skrbni spremljevalec*
- Ti, odločni spremljevalec*
- Ti, potrpežljivi spremljevalec*
- Ti, bratski spremljevalec*
- Ti, božji spremljevalec*
- ko ne dojemamo Boga*
- ko smo razočarani na njegovih poteh*
- ko umira naša vera*
- ko usiha naše upanje*
- ko ugaša naša ljubezen*
- ko nas razjeda dvom*
- ko se nas loteva obup*
- ko je vse brezizhodno*
- ko je vse brezupno*
- ko je vse brez smisla*
- ko postanemo zbegani*
- ko naše oči izgubijo obzorja*

- ko noge ne zmorejo več koraka*
- ko so naša srca izgorela*
- ko smo na tleh*
- ko bi radi vse opustili*
- ko nam je vse ušlo iz rok –
hodi z nami, Gospod

Gospod Jezus, ti bodi naša pot, resnica in življenje,
ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen

POSEBNA PRILOGA

OB JUBILEJNI, 30. OBLETNICI MIVA SLOVENIJA

Stane Kerin

30 LET ZA LJUDI NA KONCU BLATNIH POTI

Kaj se je dogajalo v letih 1986 in 1987?

Nekateri dogodki spreminjajo zgodovino in življenje ljudi. V osemdesetih letih dvajsetega stoletja je bil nekakšen nemir med ljudmi. Nekaj se je dogajalo, čeprav tega ne bi mogli z besedami točno opisati. Na eni strani so bile boleče izkušnje, na drugi strani pa želja, da bi se nekaj spremenilo. Med mladimi, ki so se zbirali k raznim mladinskim skupinam, se je dogajalo marsikaj. Organizirala so se razna srečanja, tudi mednarodna. Morda je bila to želja po nečem drugačnem, novem. Slutilo se je, da bo prišlo do sprememb. Življenje pod komunizmom je kljub poudarjanju človeškega obraza te ideologije, stiskalo ljudi.

V tistih časih so bili tudi na misijonskem področju med Slovenci možje in žene, ki so znali navduševati ljudi za misijonsko delo, na preprost način vtakati misijone v vsakdanje življenje kristjanov. Jeseni leta 1986 so se zbrali na II. Vseslovenskem misijonskem simpoziju v Tinjah na avstrijskem Koroškem. Tema je bila Mladi in misijoni. Na zanimivih predavanjih so se z ene strani prepletale izkušnje misijonskega dela med Slovenci po II. svetovni vojni v Argentini, med begunci, ki so morali bežati iz Slovenije in si reševati življenje, in nove ideje misiologije, ki so vzniknile v Sloveniji. Prepletalo se je delo dveh misijonskih delavcev iz Argentine, Franca Sodje in Ladislava Lenčka (lazarista) ter profesorja misiologije na

Teološki fakulteti v Ljubljani dr. Draga Ocvirka. Vmes so bile izredno pomembne misli in ideje, ki so jih prispevali predstavniki Slovencev iz avstrijske Koroške, zlasti Jože Kopeinig. Na simpoziju so bili tudi nekateri mladi laiki – Anica Tomažič, Mojca Legan, Helena Škrabec – ki so se pripravljali na nekajletno delo v misijonih. Njihov odhod v misijone je spodbudil še druga dekleta za misijone.

Ob zgledu in zlasti misijonskem delu Slovencev po svetu smo postali nemirni tudi doma. Na tistem simpoziju na Koroškem, onstran meja trdega komunizma, se je porodilo kar nekaj konkretnih idej, kako oživiti misijonsko delo v Sloveniji. Takratni ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar je imel izostren čut za misijonsko poslanstvo Cerkve. Pojavile so se razne spodbude. Med njimi je bila tudi akcija MIVA. Nadškof Šuštar je sam videl potrebnost prevoznih sredstev, ko je istega leta (1986) obiskal misijonarje v Zambiji in na Madagaskarju. Prav navdušujoče je bilo doživeti, kako so se teoretična spoznanja s simpozija prelivala od besed h konkretnim dejanjem. Potrebni so bili še nekaj mesecev in nadškof Šuštar me je v mesecu marcu leta 1987 kot mladega kaplana poklical k sebi in vprašal, ali bi prevzel organiziranje akcije MIVA v Sloveniji. Sprejel sem.

Začelo se je brez kakršnekoli finančne osnove s takratnimi »nič dinarji«. Kako začeti? Nadškof je sicer rekel, da bi škofija dala na razpolago nekaj sredstev za začetek, a kaj, ko se je vsem zdel začetek nove akcije za misijone popolna utopija. Primerno temu razmišljanju in dvomom ni bilo nobene denarne podpore (niti za pisma, papir, znamke ali plakat). Začeti smo morali drugače. Ideja je bila dobra in škoda se mi je zdelo, da bi zaradi nerazumevanja nekaterih padla v vodo.

Smrt misijonarja – seme akcije MIVA

Ko smo se spraševali, kako naprej, me je spodbujala misel, ki sem jo v tistem času prebral o začetniku MIVA. To je bil nemški redovnik iz reda Oblatov Brezmadežne p. Pavel Schulte, OMI. Rekli so mu »leteči pater«, ker je prvo svetovno vojno preživel kot pilot. Videl je, kako je vsak dan napredovala tehnika. V misijonih pa je doživel tudi smrt svojega dobrega prijatelja misijonarja, sobrata p. Otta Furhmana, ki je bil misijonar v Namibiji. Umrli je junija 1925 zaradi malarije. Cel teden so ga vozili s preprostimi vozovi in nosili na svojih ramenih proti bolnici. Niso pravočasno prišli do bolnice, zato je p. Otto dan pozneje umrl. In takrat se je v njem rodila ideja, da bi pomagal svojim sobratom in drugim misijonarjem s prevoznimi sredstvi ter tako dobesedno pomagal reševati življenja. Tako je p. Pavel, brez financ, dne 27. aprila 1927 v Kölnu ustanovil organizacijo MIVA.

Prvi koraki MIVA Slovenija

Tudi MIVA v Sloveniji je zaživela brez financ, samo z moralno podporo takratnega nadškofa dr. Alojzija Šuštarja. Velikega pomena je bila tudi moralna podpora direktorja MIVA AUSTRIA, Franza Kumpfmüllerja in slovenskega rojaka na Koroškem, Jožeta Kopeiniga.

Začeli smo tako, da je Tone Seifert, tehnični urednik na tedniku Družina, oblikoval obesek za ključke s podobo sv. Krištofa. Z izdelovalcem obeskov smo se dogovorili, da bomo plačali, ko jih bomo dovolj prodali. Tako se je začelo. Prva sredstva za akcijo so bila zbrana. Sledil je dopis za župnike in prvi plakat, saj je bilo treba navdušiti duhovnike po župnijah, da so se vključili v zbiranje denarja za pomoč pri nakupu prevoznih sredstev za naše misijonarje.

Odziv je bil zelo dober. V prvi akciji leta 1987 smo zbrali dovolj za prvo misijonsko terensko vozilo. Veliko, če vemo, da je v svoji prvi akciji MIVA AUSTRIA zbrala zgolj za 12 koles. Višina zbranih darov je bila presenetljiva ne samo za Slovenijo, ampak tudi za druge MIVA organizacije. Pri tem spodbujanju so svojo nenadomestljivo vlogo odigrali naši župniki po celi Sloveniji. Bilo je nekaj novega in konkretnega za dobro človeka. Ne pozabimo, da se je vse to dogajalo še v času komunizma.

Prvi obeski za ključke so bili narejeni dan pred blagoslovom avtomobila v Žihpoljah na avstrijskem Koroškem, kamor me je povabil Jože Kopeinig. 31. maja 1987 sem šel na Koroško, kjer sem imel zjutraj ob 8.00 mašo in pridigo o potrebnosti misijonskih vozil za misijonarje. Po maši je bila kratka predstavitev akcije »MIVA«, blagoslov vseh vozil vernikov in še posebej blagoslov misijonskega vozila, ki je bil namenjen na Madagaskar naši laični misijonarki Anici Tomažič.

Tam sem se prvič srečal z direktorjem MIVA AUSTRIA Franzem Kumpfmüllerjem. Veliko mu je pomenilo, da se je začela akcija MIVA tudi v Sloveniji pa še v času komunizma. Nismo vedeli, kako bo, kakšen bo odziv takratne oblasti. Pomembno je bilo, da se je začelo lepo sodelovanje med MIVA iz Slovenije in Avstrije. To so bili veliki in pomembni dogodki, ki se jih takrat še niti nismo zavedali.

Prvi blagoslovi misijonskega vozila v Sloveniji

Da bi še naprej ljudi spodbujali in jih za novo akcijo MIVA navduševali, smo organizirali blagoslov prvega kupljenega misijonskega vozila v Sloveniji. Izbrana je bila župnija Vrhpolje pri Vipavi, kjer je doma veliko duhovnih poklicev ter misijonarjev in misijonark (tudi laiška misijonarka Anica Tomažič). 1. julija 1987 sem pri cerkvi na Viču pričakal Jožeta Kopeiniga in Franza Kumpfmüllerja. Zvečer ob 20. uri je bil

prvi blagoslov vozila v Vrhopolju. Slovesnost je vodil koprski škof Metod Pirih. Kljub pozni uri in delovnemu dnevu, se je zbralo neverjetno veliko ljudi in skoraj vsi so vztrajali do konca. Slovesnost je trajala celi dve uri.

Podoben blagoslov avtomobilov smo organizirali v več župnijah in odziv ljudi je bil povsod zelo lep: 18. julija 1987 je bil blagoslov avtomobila za Janeza Puhana v Bogojini (fotografija je v Družini št. 30, letnik 87); 19. julija pa na Brezjah, ki ga je imel škof Jože Kvas.

7. oktobra pa je bil v Rovtah blagoslov prvega misijonskega avtomobila, kjer smo bili Slovenci od začetka zraven. Avto je bil namenjen rojaku iz Rovt, misijonarju Janku Slabetu.

Tudi v drugem letu akcije (1988), je bila MIVA deležna lepega odziva ljudi. 16. julija je bil na Brezjah blagoslov avtomobila za misijonarja Klemena Štolcarja. Isti dan je bil blagoslov tega avtomobila tudi v župniji Gorje, kjer je bil župnik njegov brat, Nikolaj Štolcar. 24. septembra so v Rogaški Slatini blagoslovili Toyotin Land Rover za lazarista Ivana Štanta, misijonarja na Madagaskarju.

Tistega leta, 1988, smo se veliko pogovarjali o tem, da bi akcijo MIVA iz Slovenije razširili tudi na republiko Hrvaško, saj smo bili takrat še v skupni državi Jugoslaviji, vendar se to ni zgodilo.

Leta 1989 so bili blagoslovi avtomobila Toyota Land Cruiser za lazarista Jožeta Adamiča, misijonarja na Madagaskarju: 8. julija na Sveti Gori pri Gorici in v župniji Ajdovščina/Šturje; 9. julija v Šmartnem pod Šmarno goro, Žalni (pri Grosuplju) in v Žužemberku.

Blagoslovi nabavljenega misijonskega avtomobila – istega po različnih župnijah - so bili na začetku namenjeni temu, da bi spodbujali zanimanje za novo akcijo MIVA. Vedno

je avto pripeljal direktor avstrijske MIVA Franz Kumpfmüller. Pri vsakem blagoslovu je povedal močno spodbudo za vse navzoče. To je bilo nekaj čisto novega, na kar prej nismo bili navajeni po naših župnijah. V prvih letih je bila ves čas v zraku tudi negotovost, kako dolgo bo totalitarna oblast to akcijo še dopuščala. In vendar nam je uspelo. Oblast je propadla, akcija MIVA pa se je ohranila in razvila vse do danes.

Pogled naprej

Želim si, da bi tudi danes bilo nekaj tega navdušenja, optimizma, veselja in zlasti poguma narediti nekaj dobrega za človeka. Za nekoga majhna in nepomembna iskrica (ideja) na Vseslovenskem misijonskem simpoziju v Tinjah na Koroškem leta 1986, je v letu 1987 zanetila velik ogenj dobrote po vsej Sloveniji. Ta ogenj dobrote še danes gori in prinaša ljudem na obrobju po vsem svetu upanje, vero in ljubezen. Pomaga prinašati Jezusa ljudem po uničenih poteh in še dlje, na konce uničenih poti in cest ter v ljudeh odkrivati in potrjevati njihovo dostojanstvo. Nadškof dr. Alojzij Šuštar je dobro videl, razumel in spodbujal delo za te pozabljene ljudi. Morda bo tudi 30 let delovanja akcije MIVA Slovenija spodbuda, da ne bi pozabljali, ampak da bi videli in nekaj konkretno naredili iz in zaradi svoje vere.

NEKAJ KONKRETNIH ŠTEVILK

V 30 letih smo v Sloveniji zbrali nekaj več kot 1,6 milijonov evrov¹, s katerimi smo našim misijonarjem pomagali s skupaj 371 projekti.

371	izpeljanih projektov
234	avtomobilov
36	koles
29	motorjev
11	kombijev
9	priključkov za delovne stroje
8	čolnov
9	traktorjev
9	tovornjakov
6	minibusov
5	prikolic
4	reševalna vozila
2	radijski postaji
1	avtobus
1	delovni stroj
1	štirikolesnik
1	plug
1	brana
1	pristan

¹ Znesek je okviren, natančen znesek hranimo za vsako leto v različnih valutah ker smo ob začetku akcije imeli darove še v dinarjih, nato v tolarjih, v nemških markah, uporabljali smo avstrijske šilinge, šele čez čas so prišli evri.

MOLITEV ZA ŠOFERJA

O, preblaženi svetniki!
Zvesti naši ste vodniki!
Kdor za MIVO se ogreva,
pot v zveličanje uspeva!
Krištof Scilo mi obvozi
in v Karibdo ne zavozi!
Čaka angelska nas družba
cestna reševalna služba.
Priporočam se Devici,
vernih voznikov Kraljici!
Ti zveličanje pospeši
in nas vse nesreče reši!
Ti prepreči pot zgrešiti,
daj nam Ti v nebesa priti! Aleluja

(A. R., 1987, ob ustanovitvi MIVA)

**Bog naj vam na priprošnjo sv. Krištofa stoterno povrne in
vas blagoslavlja na vseh vaših poteh!**

Z VESELJEM DARUJEM – ŽIVLJENJA REŠUJEM!

Zbrane darove za misijonska vozila posredujte v
Misijonsko središče Slovenije.

RAČUN za akcijo MIVA:

Misijonsko središče Slovenije,
Kristanova 1, 1000 Ljubljana

TRR pri NLB: SI56 0201 4005 1368 933
sklic: 00 279500

Izdaja: Misijonsko središče Slovenije in MIVA Slovenija. Ljubljana, julij 2017.
Odgovarja: Matjaž Križnar, narodni voditelj za misijone. Za interno rabo.

**MOJ DAR BOGA SLAVI
ZA VSE PREVOŽENE POTI.**

30 let
MIVA Slovenija

**SREČNO VOŽNJO VAM MIVA ŽELI,
NAJ BOG BLAGOSLAVLJA VSE VAŠE POTI.**

MIVA SLOVENIJA

Kristanova 1,
1000 Ljubljana
tel.: 01/300-59-50

E-naslov:	missio@rkc.si
Spletna stran:	www.missio.si
Facebook profil:	Misijonsko središče Slovenije
Youtube kanal:	Misijonsko središče Slovenije